

Σχετικά με το Σχέδιο Ανάν / Η Άποψη του Αναρχικού Πυρήνα Κύπρου (Φυλλάδιο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το φυλλάδιο δημοσιεύτηκε στις αρχές της δεκαετίας του 2000, από τον [Αναρχικό Πυρήνα Κύπρου](#) στην Λευκωσία.

Το παρόν αρχείο PDF αποτελεί προϊόν σκαναρίσματος αναδημοσίευσης του φυλλάδιου, από Ελληνική συλλογή Κυπριακών αναρχικών κειμένων για το Κυπριακό, με τίτλο "[για την κύπρο](#)", η οποία εκδόθηκε το 2004 από την πρωτοβουλία B12 στην Αθήνα.

Περιεχόμενο

Σχετικά με το σχέδιο Ανάν / Η άποψη του Αναρχικού Πυρήνα Κύπρου

Στο "ίδιο έργο θεατές" για ακόμα μια φορά. Σχέδιο λύσης, συνομιλίες, προοπτική επίλυσης του κυπριακού και τέλος το ναυάγιο. Για το περισσότερο κόσμο που ζει από κοντά τα γεγονότα, καμία έκπληξη. Έχει πλέον τόσο κουραστεί, από την ισοπέδωση των πάντων στη Κύπρο λόγω του πολιτικού της προβλήματος που ο καθένας νοιώθει πλέον αδύναμος να αντιδράσει έξω από τη σφαίρα του ατομικού του συμφέροντος.

Το νέο φρούτο αυτή τη φορά ονομάστηκε "σχέδιο Ανάν" παρμένο από το όνομα του γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών Κόφι Ανάν εξουσιαστικό ανδρείκελο των παγκοσμιοποιημένων δολοφόνων. Δεν υπάρχει πλέον η παραμικρή αμφιβολία για το που έχει συνταχθεί το κείμενο του σχεδίου το οποίο δόθηκε στους αρχηγούς των δύο κρατών στη Κύπρο "ψεύτικων" η όχι.

Ξεκινώντας από τη δική μας άποψη ότι οποιοδήποτε σχέδιο και αν προέρχεται από κυριαρχικές-κρατιστικές αντιλήψεις αποσκοπεί όχι φυσικά σε μια απελευθερωτική προοπτική της κοινωνίας, αλλά στη διατήρηση των εξουσιαστικών θεσμών με όλο και μεγαλύτερο τον έλεγχο και την καταστολή, με τελικό σκοπό τη πλήρη υποταγή ολόκληρου του κοινωνικού συνόλου στις επιταγές του κράτους και κεφαλαίου, δε θα πρέπει να μπαίνουμε καν σε διλήμματα του τύπου αποδοχής η απόρριψης του.

Με τη πιο πάνω τοποθέτηση δε θα θέλαμε να νοηθεί ότι συντάσσονται και οι αναρχικοί με την εθνικιστική(!) υστερία του τελευταίου καιρού όπου άνθρωποι, μέχρι πρόσφατα αδιάφοροι για όλα όσα συμβαίνουν γύρω τους(από την ασφυκτική μπατσοκρατία στους δρόμους μέχρι και τις συνεχιζόμενες σφαγές στη Παλαιστίνη)ξαφνικά μεταμορφώθηκαν σε φανατικούς υποστηρικτές των "ανθρωπίνων δικαιωμάτων" και "του διεθνές δικαίου" απαιτώντας σεβασμό σε ανθρώπινες αξίες όπως η ελευθερία ο σεβασμός και η αλληλεγγύη.

Αθλιότητα, εγωισμός και υποκρισία από άτομα που ούτε καν γνωρίζουν πως εκατομμύρια άνθρωποι έχουν πεθάνει από τον πόλεμο και το εμπάργκο στο Ιράκ, πως ανθρώπινα σώματα κατακρεουργήθηκαν και κατακρεουργούνται σε εξουσιαστικούς πολέμους που ακόμα συνεχίζονται, πόσοι καθημερινά πεθαίνουν από πείνα, αρρώστιες, απάνθρωπες συνθήκες εργασίας.....Η δημιουργία ακόμα και λευκών κελιών στη κωλοελλαδάρα τους είναι "λεπτομέρεια" που δεν αξίζει καν

να διαμαρτυρηθούν. Πανηγυρίστε και δοξάστε τη πολιτική γελοιότητα της κύπρου και ελλάδας για την ένταξη στη “Ευρωπαϊκή ένωση” και όταν θα έχετε ξυπνήσει και δείτε ότι τα πραγματικά προβλήματα είναι ακόμα εδώ τότε ίσως αντιληφθείτε ότι η ελευθερία είναι μια λέξη που εύκολα προφέρεται πολύ δύσκολα όμως κατακτείται.

Για το περιβόητο “σχέδιο Ανάν” εμείς ως αναρχικοί χωρίς να έχουμε μαντικές ιδιότητες γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οποιοδήποτε σχέδιο και να υπογραφεί θα επιβληθεί από τα πάνω με βάση τα συμφέροντα της λεγόμενης νέας τάξης πραγμάτων και των ντόπιων αφεντικών. Το επιχείρημα ότι ο λαός θα αποφασίσει μέσω δημοψηφίσματος είναι το ίδιο που λει ότι μέσω των εκλογών αποφασίζουμε για τις ζωές και το μέλλον μας ξεχνώντας τη δύναμη των χειραγωγικών μηχανισμών κράτους και εξουσίας όπου η κατασκευή συνειδήσεων έχει μετατραπεί πλέον σε επιστήμη. Δημοσιογράφος πρόσφατα σε πολιτική εκπομπή για το κυπριακό επισήμανε στους καλεσμένους του ότι “πρέπει να προσέχουμε τι λέμε αφού εμείς δημιουργούμε κοινή γνώμη”! Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα προπαγάνδας από τα μέσα μαζικής εξαπάτησης η πρώτη μέρα συζήτησης από το εθνικό συμβούλιο της Κύπρου του νέου σχεδίου όπου τηλεοπτικό κανάλι που διαφωνεί με αυτό έκανε λόγο για “δυναμική” εκδήλωση διαμαρτυρίας έξω από το προεδρικό εννοώντας προφανώς τα πέντε-έξι άτομα που στέκονταν στην άκρη του πεζοδρομίου κρατώντας τα πλακάτ τους!!!

Η προοπτική του να ζήσουν και να αγωνιστούν από μαζί οι δυο κοινότητες ανησύχησε και εξόργισε όπως ήταν φυσικό τους εθνοφασίστες και των δύο πλευρών, οι οποίοι προσπαθούν με κάθε μέσο να ανασυντάξουν τις χαμένες τους δυνάμεις και πρώτα απ’ όλα πράττοντας το αυτονόητο. Στοχεύουν το υποσυνείδητο των ανθρώπων, προσπαθώντας να ξυπνήσουν επιλεκτικές μνήμες σφαγών, εκδιώξεων και αναταραχών δημιουργώντας ένα κλίμα φόβου στη προοπτική οποιασδήποτε “λύσης” του κυπριακού. Και αυτό δεν είναι και τόσο δύσκολο αν σκεφθεί κάποιος πως διαμορφώνονται συνειδήσεις μέσω του εκπαιδευτικού συστήματος όπου η διδασκαλία του μίσους και της μυθοποίησης αφηρημένων εννοιών όπως το έθνος και η ανωτερότητα της φυλής δεν έχει πάψει να υφίσταται.

Αυτή τη περίοδο είτε λύση είτε όχι είναι χρέος κάθε ενός από εμάς να αγωνιστούμε με κάθε τρόπο και μέσο ενάντια στον εθνικισμό στην οποιαδήποτε του μορφή και στην ανάπτυξη δυνατότερων δεσμών αλληλεγγύης με αγωνιστές της “άλλης” πλευράς.

Ποια σημασία μπορεί να έχει αν του δικαστή που με δικάζει η του μπάτσου που με παρακολουθεί, που με κτυπά, που με συλλαμβάνει λει στη ταυτότητα του ελληνοκύπριος η τουρκοκύπριος; Ποια διαφορά μπορεί να έχει αν το αφεντικό που με εκμεταλλεύεται στα αναγκαστικά οχτάωρα της πλήξης ενώ αυτός απολαμβάνει τα όλο και περισσότερα κέρδη του, ονομάζεται Βασίλης η Χασάν; Οι αναρχικοί δε θα πάνε ποτέ να το λένε: “Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΑΓΙΔΑ Η ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΑΤΡΙΔΑ”.

Το να ασχοληθούμε αναλυτικά με το σχέδιο Ανάν σημαίνει ότι μπαίνουμε πλέον σε εξουσιαστικές λογικές, γιατί είναι τουλάχιστον αντιφατικό να αγωνίζεσαι με ότι συνέπειες αυτό εξυπακούει, προς μία αληθινή προοπτική της κοινωνικής απελευθέρωσης και να εγκλωβίζεσαι σε διλήμματα συμπροεδρίας η μη!!! Αυτά είναι γελοιότητες για όποιον γνωρίζει ότι όποιος και να βρίσκεται στη κορυφή του κατασκευάσματος που ονομάζεται κράτος, ξέρει πολύ καλά τη δουλειά του και αν όχι φροντίζουν πολύ γρήγορα να του την μάθουν άλλοι. Ναι, μπορεί το σχέδιο Ανάν να είναι ρατσιστικό, αδικό, προβληματικό αλλά εθελουφλεί όποιος δε βλέπει ότι και οι σύγχρονες “δημοκρατίες” μας είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα. Για το συγκεκριμένο ζήτημα όποιος ενδιαφέρεται να μάθει γιατί, μπορεί να ρωτήσει τις φιλιπινέζες, τους σριλανκέζους αλλά και το κάθε εξαθλιωμένο μετανάστη που δουλεύει στο νησί και μπορεί ίσως να καταφέρει να το μάθει.

Η μικροαστική λογική του να απεχθάνεσαι ότι η λέξη έποικος μπορεί να σημαίνει, μια τερατομορφή στα μυαλά των περισσότερων και όχι ότι πρόκειται για ανθρώπους και σίγουρα σε χειρότερη μοίρα

από εμάς, φαντάζει το πιο λίγο αστεία μπροστά στον άλλο “νόμιμο” εθνικισμό που κατά συρροή γίνεται στο “ελεύθερο” μέρος του νησιού από άγγλους, ρώσους και από οποιοδήποτε κρατάει τα χρήματα να αγοράσει το “όνειρο” που μεταφράζεται σε έπαυλη στη Πάφο ή στη Λεμεσό.

Μήπως όμως η ιδεολογία του εθνικισμού, ο διαχωρισμός των ανθρώπων με βάση το χρώμα, τη γλώσσα, τη φυλή δεν ήταν πάντοτε το μέσο και μια από τις αιτίες της διαιώνισής των εξουσιαστικών θεσμών και του αποπροσανατολισμού της κοινωνίας από τα πραγματικά της προβλήματα;

Αλήθεια πως μπορεί να ερμηνευτεί το γεγονός στο ότι δεν είχαμε καμία αντίδραση ούτε από πλευράς κράτους αλλά ούτε και από τους “υπερπατριώτες” στο ότι οι αγγλικές βάσεις όχι μόνο δεν αναφέρονται πουθενά στο “σχέδιο” αλλά και με συμφωνία η οποία έχει γίνει μεταξύ Κύπρου-Ευρωπαϊκής Ένωσης παραμένουν κυρίαρχες και ελεύθερες να συνεχίσουν το “κοινωνικό τους έργο”;

Δηλαδή έχουμε από τη μια τις βάσεις που αποδεδειγμένα δολοφονούν, εκβιάζουν, καταστρέφουν και κανείς δε διαμαρτύρεται πέρα από συμβολικές και σπασμωδικές κινήσεις και ξεσκιζόμαστε να ρίξουμε στη θάλασσα κάποιους συνανθρώπους μας, που και αυτοί σαν πιονάκια και θύματα μιας συγκεκριμένης μεταβολής που έχει ουσιαστικά να κάνει με εξουσιαστικούς σχεδιασμούς, (αλλαγή δημογραφίας) βρίσκονται εκεί που βρίσκονται. Τι άλλο εκτός από υποκρισία και αναζήτηση “εύκολων λύσεων” μπορεί να ονομαστή αυτή η τακτική;

Έχουμε επισημάνει πιο πάνω πως είτε “λυθεί” είτε όχι αυτό που ονομάζουν κυπριακό πρόβλημα αυτό θα εξαρτηθεί από τα γεωπολιτικά και στρατηγικά συμφέροντα των πλανητικών αφεντικών όπου ο έλεγχος στη μέση ανατολή, μια επικείμενη επίθεση στο ιράκ όπως και ο έλεγχος των διαφόρων πηγών ενέργειας φαίνεται να καθορίζουν την “τύχη” των ανθρώπων οι οποίοι ζουν στο γεωγραφικό χώρο της Κύπρου.

Ενώ όμως υπάρχουν αυτά τα δεδομένα οι προτεραιότητες της πολιτικής εξουσίας του νησιού δείχνουν να είναι διαφορετικές, όσο και αν προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο. Αυτό που προσπαθεί να αποκρύψει τόσο έντονα και έντεχνα και αυτό μάλλον θα φανεί περισσότερο μετά τις “συγκινήσεις” της Κοπεγχάγης, είναι ο “φόβος” από τη πλευρά της αντιπολίτευσης ότι σε μία πιθανή “λύση” του κυπριακού θα αναβληθούν οι προεδρικές εκλογές του Φεβρουαρίου και έτσι χάνουν μια σίγουρη, όπως δείχνουν τουλάχιστον μέχρι στιγμής τα πράγματα, επικράτηση και τη κατάκτηση της προεδρικής καρέκλας. Από την άλλη μεριά-και αυτό ερμηνεύει και τη θετική στάση της “συντηρητικής” κατά τα άλλα δεξιάς και διακυβέρνησης Κληρίδη στο σχέδιο Ανάν - είναι ο κυβερνητικός “περίγυρος”, ο οποίος προσπαθεί να “αρπάξει” την ευκαιρία της παραμονής για ακόμα τρία χρόνια στην εξουσία, αφού αυτό προβλέπεται στο σχέδιο, γι' αυτό οι οποιεσδήποτε παραχωρήσεις θα ήταν γι' αυτούς αντιστάθμισμά αυτού του απρόσμενου “δώρου” σε συνθήκες τόσο χαμηλής δημοτικότητας όπου οι κοινωνικές εκρήξεις διαδέχονται η μια την άλλη, με κυριότερο το αγροτικό πρόβλημα που άρχισε και παίρνει “επικίνδυνες” για το κράτος διαστάσεις.

Αυτή η πραγματικότητα που αποδεικνύει για πολλοστή φορά την αθλιότητα και τους πραγματικούς στόχους όλων αυτών που παίζουν συνεχώς με τις ζωές και τις τύχες μας, θα πρέπει επιτέλους να ξυπνήσει τις συνειδήσεις όλων μας, δίνοντάς τους καθημερινά τις απαντήσεις που τους αξίζουν. Και αυτές δεν είναι ούτε οι ψήφοι “διαμαρτυρίας”, ούτε οι συμβολικές εκδηλωσούλες που απλώς ενισχύουν την κρατιστική προπαγάνδα περί “ελευθερίας του λόγου” αλλά ένας πραγματικός και ανεξέλεγκτος αγώνας όπου θα αναδειχθούν οι πραγματικές μορφές ελευθερίας και ζωής.

Όσο για το πως βλέπουμε εμείς μια πραγματική λύση στο κυπριακό θα δανειστούμε ένα απόσπασμα μια μπροσούρας που κυκλοφόρησε το 85 από κύπριους αναρχικούς με ονομασία **“ΚΥΠΡΟΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ”** (μπορεί να σταλεί σε όποιον τη ζητήσει) όπου σημειώνονται τα ακόλουθα: “Θα ακουστούν φυσικά οι κριτικές του στυλ “άρα δεν έχετε τίποτα να προτείνεται;”. Όχι ακριβώς. Απλώς

αρνούμαστε να δώσουμε “λύσεις” σε στυλ μαγικής φόρμουλάς. Πρέπει να ξεπεράσουμε κάποτε τη λογική και τα συμπλέγματα του αριστερισμού και ιδιαίτερα το σύμπλεγμά ότι είμαστε η φωτισμένη πρωτοπορία που έχει έτοιμες απαντήσεις για όλα τα προβλήματα.....Ο καιρός των μεγάλων και ωραίων απαντήσεων πέρασε. Ο μόνος τρόπος να αρχίσουμε να προτείνουμε κάτι εναλλακτικό είναι μέσα από μια ριζοσπαστική πράξη.....”

ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ Η ΔΙΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Ασαφής Αρχαιοθέτηση, Φυλλάδια, Αναρχικός Πυρήνας Κύπρου (Ομάδα), Κυπριακό Πρόβλημα, Σχέδιο Ανάν, Δεκαετία 2000-2009, Λευκωσία (νότια), Λευκωσία

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:leaflets:anarxikospirinas:anarxikospirinas_anan&rev=1735727078

Last update: 2025/04/20 19:42

